

Chiếc lá vàng

Tên: Giả: Lam Khê

Thứ Năm, 29 Tháng 12 Năm 2011 08:23

Lá mà vàng à? Ngäi ta nói cây có cäi näc có nguän. Lá räng thì phäi väcäi.

1- Sáng sớm đã nhìn thấy lá vàng räng đäy sân. , đang mùa thay lá mà. Sân chùa có nhiäu cây cao bóng mát cho khách thäp phäng ghé läi tham quan thäng ngoän. Thä nên hoa lá và cây trái cä mäc säc đua chen cùng gió träi vi vút. Chän Giä Lam nhäng ngày không lä häi, cänh vät mäi thät sä mang bän säc im lìm väng läng. Thi thoäng läm mäi có tiäng xào xäc cäa mäy chiếc lá väa läa cành. Däng nhä lá cũng sä däm mình trên cäi đät bình yên.

Có hai cô häc trò nhä väa bäc đän bên gäc cây bàng ngäi häc bài. Hä mä sách và mãi miät chăm chú nhìn vào đó. Không gian vän yên äng mang theo tiäng thä dài cäa ai đó bên kia bäc täng räu. Mät chiếc lá vô tình chäm nhä vào tay cô bé áo häng mang cäp kính cän dày cäm. Cô áo xanh bên cänh ngäng nhìn träi nhìn đät räi bäng quä häi bän, chäc cũng muän xä tan khoäng không gian träng väng quanh mình:

_ Ê! Mi có thấy nhäng chiếc lá vàng väa räng xuäng không?

Cô áo häng trä läi mà mät không räi quyän sách:_ Thấy..... räi sao....?

- Đó là nhäng chiếc lá đang tìm väng nguän đäy...

Chiếc lá vô nguần

Tác Giả: Lam Khê

Thứ Năm, 29 Tháng 12 Năm 2011 08:23

- Lá mà vô nguần à? Ngó i ta nói cây có cội nôm có nguần. Lá rờng thì phôi vô cội. Mi bày đót vẫn chổng hoá đôn ...sai bét. Cói nói lá rờng đi có đôt c hờn không- Cô áo hờng ra vô hi u bi t ngót l i b n.

_ Thì cội hay nguần cũng thỏi. T i ngó i ta phân bi t ra nguần là n i phát sinh c a sông su i, còn cội là chổ cho g c r . Chung quy cũng là chổ cho đ u m i ban đ u c a v n v t. Ngôn t thì có khác mà ý nghĩa cũng nh nhau. Cho nên ...

- Thôi đi nhà ngôn ng h c t ng lai à! Lo h c bài thi đi. Còn chuy n m x vẫn chổng ch nghĩa thì đ sau này.

Cô áo xanh v n li ng thoáng: _ Ý Ta đang mu n nói đ n đ i u khác c . Lá rờng thì tr v v i c i ngu n, tr v v i lòng đ t n i mà nó đã n y m m sanh ra. Con ngó i ta ch t r i cũng tr v đ t. Ngó i ta không sanh ra t đ t mà t lòng m , do v y mà h l y đ t đ bi u tr ng cho lòng m . Ngó i tr v đ t cũng là tr v v i lòng m , n i khai thiên l p đ a t thu ban đ u. Đ t chính là ngu n c i, m i s s ng và cái ch t đ u b t ngu n t đó.

Cô áo hờng kh nhúu mà nhìn b n: _ Sao b a nay Mi ăn nói l l ùng th ? Mình ra đây đ h c bài thi ch đâu phôi đ tri t lý v c i ngu n c a s s ng. Mi m i đ n c a chùa có m y b a mà coi b th m ngu n tâm r i... Thôi h c bài đi nh .

H l i im l ng. Nh ng trang sách gi đ u theo ti ng rì rào bâng khuâng c a đám c cây. M t đ t v n thanh bình gi a mênh mông c a c nh chi u trôi.

2 - Bên kia b c t ng xanh màu rêu b c. Cô gái áo tr ng nãy gi ng i ngoài ban công nhà mình vô tình nghe đ c l i đ i tho i v a r i. Cô đã ng i h ng gi , th m chí đã ng i t ng ngày này qua tháng khác; n i m t góc nh bên ch u hoa lý ch đ nhìn ra kho ng tr ng tr c sân chùa, nh m t thói quen vô th c m i khi r nh r i. Câu chuy n chi c lá vô ngu n c a hai cô bé n , có

Chiếc lá và nguôn

Tác Giả: Lam Khê

Thứ Năm, 29 Tháng 12 Năm 2011 08:23

Chiếc lá là chút cảm nhận thoáng hiện của tuổi học trò. Nhưng đã đọng lại trong lòng người nghe ít nhiều khái niệm mới mẻ. Cũng như vậy này học ngày cũng chỉ là mây bay lá rụng. Hoa cũng đã sắc màu khi thì tươi thì mờ nhạt, lúc nhợt nhạt o buồn tênh qua mắt cái nhìn học sinh. Thế nhưng chiếc lá xanh non cho đến lúc úa tàn héo rũ, đã trở thành quy luật thay đổi mới còn của tạo hoá. Mọi thế giới sinh ra đến mất lúc nào đó phải huỷ diệt đi. Huỷ diệt để cho cái mới tiếp tục sinh sôi và lớn lên. Trong hành trình sinh diệt diệt này thì cái bất nguôn là thế đâu. Nếu cái mất đi chính là sự trở về, thì cái sinh ra là nên bất diệt cho mọi sự sống. Và cũng có thế hiện tượng người. Nếu trở về cũng là nên bất diệt cho mọi cuộc hành trình bất tận, còn chính sinh ra cũng là để trở lại trong cái vòng xoay nghiệt ngã của kiếp sinh tồn.

“ Con người sinh ra để đi phôi làm nên đời u gì đó, để khi chết không thối rữa cùng núi sông cây cỏ ” không biết triết gia nào đã lập ra luận đề sống cho để người nghe như thế. Vậy mà có lần cô nghe từ băng ghi âm mà ngỡ như thốt ra từ miệng mình: **“ Sang hèn vinh nhục, cái chết khôn chen tích lũy cho người của cái chết cũng phải chết, thân xác người chết cũng theo cát bụi tan biến vào hư vô. Vậy hãy cố gắng người ta cứ mãi chạy tìm chút lợi ích nhỏ của kiếp phù sinh. Còn cái nguôn tâm trong sáng, cái ý thức trở về thì người ta đừng quên, không biết trau dồi để tìm cho mình một hướng đi về an lành vĩnh cửu ”.**

Ôi! Vậy thì cái trở về, cái nguôn của ý thức này là gì nhỉ? Bởi tên danh xưng rồi cũng mất, sang hèn vinh nhục cũng không còn. Và cái nguôn tâm trở về đó không biết đã có ai nhìn thấy chưa, chết thối rữa thì con người ta sống không thể thiếu khát vọng vươn lên. Vậy nên thế đâu cũng để mình, mình là chủ toàn mất đi sống thối nát trong vòng nhân thế. Chẳng đến khi ai đó chết hiện ra cái nguyên lý sinh diệt khó tránh khỏi, mới vội vã đi tìm cho mình một chút bình yên nơi cõi chết. Khi Người ngoài thế giới luôn ở quê nhà cũng đã nói: “Người nay sống xa trở về rồi, cũng phải trở về quê cha đất tổ để gửi niềm xót thương tàn... Đợi người có may mắn, bốn ba đến chết rồi cũng trở về tay con à...”

Bây giờ người đã mãn nguyện niềm yên đời lòng đất như, ngay nơi mình quê hương. Người nói câu này khi đã đi đến chỗ ngưng tụ của con đường đời. Nhưng còn cô, người thanh xuân cô còn phải ruồng rẫy tìm cho mình một thế giới lại để đem báo cho cuộc sinh tồn tiếp nối. Một không ngừng học thức: “ Con phải đi, đừng ngừng đừng suy nghĩ nữa...”

Cô cố ý nhắc lại lời của Người: Đợi người bốn ba cho làm rồi cũng tay không trở về. Có đi đâu trở về kiếp thì mai này cũng quay lại mái nhà xưa...mà à.

Một điều gì nghe như nghe về quy luật: “ Con còn trở, đâu phải chết biết sống cho riêng mình.

Chiếc lá và người n

Tác Giả: Lam Khê

Thứ Năm, 29 Tháng 12 Năm 2011 08:23

Ngoa già r i thì khác. Ng i già th ng tìm v s ng v i ngu n g c quê h ng.

Nh v y ngu n c i s s ng c a cô bây gi là m t n i nào đó, xa l v i nh ng gì quen bi t đây, xa h n v i cách t duy tr m m c mà cô ch u nh h ng ít nhi u t ngôi chùa c nh nhà. R i m t mai khi tu i x chi u, cô l i nói v i đám con cháu r ng mình mong mu n đ c tr v n i chôn nhau c t r n. Lúc y ngôi chùa cũ ch c v n còn đó, mà tháng năm t ng nghiêng ngói đ càng làm cho lòng ng i tr u v man mác chút lòng hoài ni m xa xôi v m t th i đã m t:

-“ Ta tìm v l i x a

Nh ng đ ng x a mòn d u...

Trắng m y mùa đã qua,

M a r i đã m y l n...?

đâu thì cũng v i ch ng y th i gian và không gian. Khác chng vì s th xoay v n, nên con ng i đôi khi cũng ph i v n xoay theo cho h t đ i d u b . Nói gì thì nói, mai này cô cũng đi r i. Ngôi chùa và c nh t ng hôm nay, ch còn là chút m s ng đ ng l i trong ký c. Cu c hành trình đ ng nh ch m i b t đ u. Dù sao thì lá v n xanh, b u tr i v n to sáng, và đ i ng i thên thang trong n o s ng v n c ph i m m m cho bao ch i non khác v n xa. Ôi! nh ng chiếc lá xanh, dù mi có t n t i hay không thì ni m tin v m t ngày mai luôn t a sáng.

3- Câu chuy n chiếc lá và ngu n ch còn l i ch ng nhân duy nh t là m y g c cây bàng già c i đi qua cùng năm tháng. Sân chùa ngày th ng ch đón nh n đám thanh thi u niên thích tìm n i yên t nh h c bài ho c đ d o ch i ng m c nh. Cô gái áo xanh áo h ng ngày tr c thôi không còn lại vng. M t c n gió tho ng, m t chiếc lá vàng v a r i kh i s s ng trên cành nào còn ai b n tâm bình ph m hay tri t lý v c i ngu n c a nó. Ngôi nhà bên b c t ng rêu đã đ i ch . Cô

Chiếc lá vô tình

Tác Giả: Lam Khê

Thứ Năm, 29 Tháng 12 Năm 2011 08:23

Gái áo trắng đã đi về một phần nghìn trời khác rồi. Có lẽ cô đã đi thật xa. Nếu vì sợ hãi chiếc không rãnh rồi ngói nhìn lá rừng mà suy tư về thân phận kiếp người. Tất cả rồi cũng nhanh chóng lãng quên theo mây bụi chiếc đũa ng vân du vô định.

“ Sông dài cá lội biết tìm

biết đâu lội cũ mà tìm về thăm”

Vào mùa hè nắng sáng ra quét sân, dọn sạch lá rừng để cho đám hồng sinh có nơi chôn cất những bài. Góc rừng một số về đi tìm những dụng cụ trong tà áo lam thanh thoát. Và chớ a bao giờ Sợ hãi ý phân nản khi biết trời chớ đùa thích níu biết mây cành lá xanh về tay bả cỏ sân. Lá xanh lá vàng thì cũng sợ nắng mùa đông đi một chút thôi. Mà đâu phải chớ có lá vàng một trời về người con gái, đôi khi lá xanh về chớ u cớ nh xa người lạ cành. Không biết trong lòng sợ có khi lên ý niệm đó không, thớ nh thoắng chớ thớ y người người lên nhớ để lòng nghe tiếng hát líu lo cớ a mây chú chim sâu đang di chuyển qua lại trên cành cao.

..Đôi khi một đũa lá vàng về rồi rồi, ngày tiếp ngày hèn sâu thêm vóc dáng một đũa người con gái theo thời gian. Trờ chớ nhân thế buốc về người người mãi loanh quanh để vui thú cho trời về cuộc đời, nào có mấy ai công tìm hiểu...xem đâu là người con gái để quay về/.